

„Să vă iubiți unul pe altul! Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul!” (Ioan 13,34)

Publicație săptămânală pentru întărire sufletească

web: poienita.iasi.mmb.ro | mail: parohia.poenita@yahoo.ro

www.facebook.com/parohiapoenita

Duminica a patra din Post (a Sfântului Ioan Scărarul)

Învățăături simple de credință

Așa cum este cu neputință să nu se gândească la pâine cel înfometat, la fel este cu neputință să nu se gândească la moarte și la judecată cel care se luptă să se mântuiască.

Așa cum apa șterge scrierile, la fel și lacrima șterge păcatele.

Așa cum cei care nu au apă șterg în alte feluri scrierile, la fel și sufletele care nu au lacrimi șterg păcatele lor prin tristețe și suspinuri.

Așa cum gunoiul mult naște numeroși viermi, la fel și multele mâncăruri nasc multe căderi trupești, multe gânduri viclene și multe vise rușinoase.

Așa cum cel care are picioarele legate nu poate să meargă, la fel nu poate să se înalțe la Cer robul iubirii de arginți.

Așa cum este cu neputință să pășească mortul, la fel este cu neputință să se mântuiască cel deznădăjduit.

Cel care săvârșește binele, în timp ce n-are credință, se aseamănă cu cel care scoate apă și o varsă într-un butoi găurit.

Așa cum corabia care are un bun căpitan ajunge cu ajutorul lui Dumnezeu nevătămată la țarm, la fel și sufletul care are un bun îndrumător duhovnicesc se înalță cu ușurință la Ceruri, chiar dacă a avut multe păcate.

Așa cum cel care s-a îmbolnăvit greu nu poate să fie vindecat degrabă, la fel nu este cu putință să fie biruită iute o patimă.

Așa cum se păgubesc cei care dau aur și primesc înapoi noroi, la fel se păgubesc cei care fără cugetare adâncă arată celorlalți experiențele și stările lor duhovnicești.

Sfântul Ioan Sinaitul Scărarul

(Glasul Sfinților Părinți, traducere Preot Victor Mihalache, Editura Egumenița, 2008, pp. 129-130)

De ce unii cer ani la rând ceva și Dumnezeu nu le răspunde?

Ceea ce ni se întâmplă sufletește și trupește putem să întâmpinăm fie într-un mod bun, fie într-un mod rău, fie cu indiferență. Am văzut trei frați care pătimeau de aceeași suferință: primul s-a supărat, al doilea s-a arătat nepăsător, în timp ce al treilea s-a bucurat.

Am văzut agricultori care semănau aceeași sămânță, dar cu scop diferit: unul ca să-și plătească datoriile, al doilea ca să se îmbogățească, al treilea ca să ofere daruri, al patrulea ca să fie laudat de trecători, al cincilea ca să provoace invidie vrăjmașilor săi și al șaselea ca să nu fie judecat ca leneș. Deci, fie că postești, fie că priveghezi, fie că miluiești, fie că slujești fratelui tău, îngrijește-te să discerți pentru care motiv de mai sus o faci.

Uneori, împreună cu apa curată scoatem și

broasca râioasă. Astfel, în multe rânduri, cultivând virtuțile, satisfacem fără să înțelegem patimile care se identifică cu ele: iubirea de străini se confundă cu îmibuibarea, iubirea cu desfrânarea, înțelepciunea cu viclenia, blândețea cu prefăcătoria și moleșeala, aroganța cu tăcerea, nădejdea cu lenea, nevinovăția cu amărăciunea.

Să nu ne mâhnim când cerem de ani de zile ceva lui Dumnezeu și nu ne dă. Nu ne dăruiește, fie pentru că o cerem la timpul sau modul nepotrivit, fie pentru că suntem nevrednici să primim, fie că primind, vom cădea în mândrie sau nepăsare. (Sfântul Ioan Sinaitul Scărarul)

Sfântul Ioan Sinaitul Scărarul

(Glasul Sfinților Părinți, traducere Preot Victor Mihalache, Editura Egumenița, 2008, pp. 129-130)

Sfântul Ioan Scărarul a scris cum a trăit și a trăit cum a scris. De aceea, în duminica a patra din Postul Sfinților Paști, el este pomenit ca „scară” sau întăritor al celor ce se nevoiesc și urcă duhovnicește, atât prin pilda vieții sale, prin scrisul său, cât și prin rugăciunile sale pentru cei ce se luptă duhovnicește.

***

Pomenirea Sfântului Ioan Scărarul în Duminica a patra din post nu se face pentru că ar fi ziua trecerii lui la viața veșnică, ci este pomenit în duminica a patra din Post ca dascăl al pocăinței. El se numește Scărarul, pentru că a scris o carte deosebită pe care a intitulat-o „Scara virtuților” sau „Scara paradisiului”, prin care ne arată cum, prin lepădarea de patimi și prin dobândirea virtuților, oamenii urcă duhovnicește, în sufletul lor, spre învierea sufletului și spre întâlnirea cu Hristosul Cel Răstignit și înviat, adică prin comuniunea cu Dumnezeu ei dobândesc Raiul sau Paradisul. „Scara” a fost și încă mai este în multe mănăstiri călăuză duhovnicească în lupta împotriva patimilor și în dobândirea virtuților.

Rugăciunea „Stâlpilor” pentru creștinul adormit

Trecerea unui creștin în Împărăția lui Dumnezeu este, întâi de toate, prilej de rugăciune pentru sufletul celui adormit, dar și pentru familia îndurerată. În aceste momente, Biserica se roagă pentru „odihna sufletului (...) iertarea greșelii cea

de voie și cea fără de voie (...) ca Domnul Dumnezeu să așeze sufletul lui unde dreptii se odihnesc...”. Aceste clipe de rugăciune sunt cunoscute în practica liturgică drept „slujba stâlpilor” – numele venind de la versetul biblic care numește Biserica „stâlp

și temelie a adevărului” (I Timotei, 3, 15).

În centrul acestei slujbe este citirea Sfintei Evanghelii, un text care aduce în conștiința credincioșilor speranța Învierii Mântuitorului Iisus Hristos. Din tradiție, aceste rugăciuni sunt legate de privegherea sau „priveghiul” creștinului adormit, eveniment ce are loc în momentul înserării. Trebuie menționat, însă, faptul că rugăciunea stâlpilor poate fi făcută în orice moment al zilei.

De obicei, creștinii pregătesc pentru această rugăciune lumânări, cărbune și tămâie, alături de colivă sau o mică jertfă alcătuită din fructe, cozonac și un pahar de vin. După slujba oficiată de preot, privegherea celui adormit poate continua, nota caracteristică fiind o atitudine solemnă – în multe părți ale țării citindu-se din psalmii lui David.

Dincolo de acest ritual, accentul trebuie să cadă pe rugăciunea pentru cel adormit, formele exterioare fiind îndeplinite în măsura posibilităților financiare.

Nicolae Pintilie
Sursa: *doxologia.ro*

Program liturgic în săptămâna a cincea din Post

Luni, 11 aprilie

08:00 – 15:00

Aghiazmă și Molița Postului la casele credincioșilor

Marti, 12 aprilie

08:00 – 15:00

Aghiazmă și Molița Postului la casele credincioșilor

17:00 Taina Sfântului Maslu

Miercuri, 13 aprilie

08:00 – 09:30

Liturghia Darurilor mai înainte sfințite

10:00 – 15:00

Aghiazmă și Molița Postului la casele credincioșilor

17:00 Denia Canonului Mare

Vineri, 15 aprilie

07:30 – 11:00

Spovedirea și împărtășirea bătrânilor (la domiciliu)

17:00 Denia Acatistului Bunei Vestiri

Câte zile de post trebuie să ținem înainte de a merge la spovedanie?

Dacă mergeți în a 40-a zi de post, 40 de zile. Dacă mergeți în prima zi, o zi de post și, în următoarele 39 de zile, continuați postul. Cu alte cuvinte, când e de pos-fit, e de postit! Ideea aceasta cu spovedania și postul de dinainte de spovedanie este una dintre – iertați-mi cu-vântul prost – idolatrizările legate de Ortodoxia noastră, una dintre falsele rigorisme pe care le-am impus, pentru că sunteți – și aici zic și eu, ca fiul meu, *piua*, că v-am prins – de foarte multe ori tentați să ziceți: „nu mă duc la spovedit, pentru că am mâncat azi după-masă nu știu ce. Nu fac aia, că...”.

Dacă e să fim sinceri, trebuie să recunoaștem că uneori ne mai și ascundem după rigorile astea, în încercarea de a sta cât mai departe de ceea ce trebuie să facem. Postul trebuie să te apropie de spovedit, iar spovedania trebuie să te apropie de post. N-ai postit până te-ai spovedit? Postești după ce te-ai spovedit! N-ai postit până te-ai împărtășit? Te împărtășești și postești! Sunt unele lucruri cu adevărat recuperabile în Biserică și – Slavă Domnului! – postul este unul dintre ele.

(Preot Conf. Dr. Constantin Necula)

Dumnezeu apreciază străduința mai mult decât rezultatul

În fața lui Dumnezeu nu contează cantitatea, ci străduința, o intensitate în străduință, pentru că toți ne străduim într-un fel. Dacă te străduiești să faci o rugăciune și n-o faci cum trebuie, Dumnezeu primește silința ta. Dacă te străduiești să faci un bine cuiva și dai foarte puțin – pentru că nu ai mai mult – Dumnezeu prețuiește aceasta. Dacă postești, Dumnezeu apreciază acest efort al tău, chiar dacă adeseori mai calci postul. Toate sunt apreciate de Dumnezeu în felul Lui divin – nu în fel omenesc – pentru că Dumnezeu nu răsplătește fapta și rezultatul ei, ci străduința ta. Adeseori vedem că un om care face un efort mai mic primește o răsplată duhovnicească mai mare și un om care face un efort mai mare primește o răsplată mai mică, pentru că Dumnezeu cunoaște adâncul inimii noastre mai bine decât noi înșine.

(Părintele Gheorghe Calciu)